

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Vendar se pa tudi svo-
jemu navadnemu nakitu ni mo-
gla popolnoma odreči. Zopet si
je vtaknila v svoje kratke lase
dragi kamen, katerega je nosila
zašitega v svoji vojaški opravi.

Tako je prišla Nigana v nov,
zanjo doslej popolnoma nenava-
den krog. — Pa tudi na vso
Strobljevo družino je napravila
bleščeča postava tuje ženske z
briljantom v glavi velik vtis.
Vsi so ciganko spoštovali in ji
kazali na vse mogoče načine
svojo ljubeznivost, prijaznost in
naklonjenost. Nigana je kmalu
opazila dobrotnost, s katero
so ji stregli, in zato se je čutila
med dobrimi ljudmi popolnoma
srečno in zadovoljno. — Podnevi
je postajala često na balkonu in
zrla po več ur neprestano kakor
zamaknjena po ravnini ob Savi.
Kadar je prišel njen mož, je
spoznala njegove korake že na
stopnicah; potem pa mu je tekla
nasproti kakor otrok in ga ob-
sula s svojo nežno ljubeznivo
prijaznostjo. Tako je Bregar
zopet začel upati in zdelo se
mu je, da mu v kratkem zasi-
jejo srečni dnevi. Ko je nekega
dne srečal na cesti Kroparskega
možka, mu je rekel:

"Nigana se prav dobro drži.
Mislim, da bo še vse dobro."
"Vidiš, nikdar ne smemo iz-
gubiti vere in upanja," mu je
odgovoril možek.

"Stefan, to je tvoje delo: —
vse to si ti tako dobro napra-
vil."

"Kdo, praviš, se ti je v boju
trdovratno ustavil?" se je mo-
žek začel delati gluhega.

"Stefan, nikdar se ti ne mo-
rem dosti zahvaliti," je zatrje-
val Bregar glasneje, "za vse,
kar si mi dobrega storil."

"Kaj, kdo pravi, da te bo umo-
ril?" je kričal možek še glas-
neje. "Danes tako slabo razu-
mem — imam tudi malo časa.
Mudi se mi na Bled na ženito-
vanje."

Možek je Franceta še kratko
pozdravil in nato v hipu oddi-
rijal izpred njegovih oči.

odotni rojaki že precej dolgo
niso videli, se jim je zdel zdaj
že veliko bolj vpognjen kakor
prejšnja leta in na obrazu se mu
je res naredilo med tem še en-
krat toliko gub in zarez. Njegov
čudni nastop in njegovo zme-
dano govorjenje je marsikoga
prepričalo, da možek res ni pri-
pravi pameti. Toda kdor je glob-
lje pogledal v izrazite poteze
in švigajoče oči možkove, je po-
stal takoj drugega mnenja.

Možek je igral vlogo druga,
ki vabi na ženitovanje. Kot s
svati je hodil s svojimi zaupniki
po hišah in povsod ponavljal
svoj rek:

"Vse je pripravljeno. Prija-
telji naj pridejo z veseljem in
polnoštevilo. Ženitovanje je že
naznanjeno in vse pripravljeno;
vsi zadržki so odstranjeni in
nevesta — plemnita mladenka
— že čaka. Da ne bo nihče za-
mudil, vam hočem stvar natan-
čneje razjasniti. Pazite na
znamenja: kadar bodete videli
ponoči povsod goreti kresove, se
pripravite na odhod na ženito-
vanje; in kadar bodete zaslišali
besedo: 'Čas je!' — odidite, za-
kaj ženitovanje se je približalo!"

Pri teh Stedulčkovih besedah
je marsikdo ponosno dvignil
glavo kvišku in natanko premo-
tril krošnjarjev izraz in pogled;
vsakdo je pazljivo poslušal nje-
govo nenavadno ženitovanjsko
vabilo.

Kakor zapoved poveljnikova
so učinkovale Stedulčkovke be-
sede na vse poslušavce. Kmetje
so se z vedno večjo mrzlično
hitrostjo pripravljali na vroče
ženitovanje — na punt zoper
brezsrčno gospodo. Po hišah so
iskali v podstrešju starih mečev
in sabelj in jih potem snažili, da
so se svetili, kakor bi bili novi.
Med temi pripravami je minulo
nekaj tednov.

Bilo je ravno pred pustom.
Nekega večera so se zbrali ve-
ljaki in voditelji kmetov k zaup-
nemu shodu v gostilni v Bode-
ščah. Načeloval je Mohorko;
med drugimi so bili zbrani Glo-
bogar, Pušavec, Grahek s Sela
in krčmar Grčar z Bohinjske
Bele. Menili so se raznovrstne
stvari, najprej o vremenu in o
ravnokar prestalem hudem mra-
zu, potem so prišli na turške
pesjane, ki še vedno ne dajo
miru Slovincem ob meji, kakor
jim je semtertja razodel Šte-
fulčček; in ko so ravno začeli
razmotrivati stvar, ki jim je
težko ležala na srcu, in zaradi
katere so se zbrali, se naenkrat,
pa komaj slišno, odpro vrata in
skozi odprtino se je pokazala
oprezno se ozirajoč po sobi, siva

glava z nagubanim obrazom. V
naslednjem trenutku je pa že
stal ves Kroparski možek, pot-
nega obraza in pokašljujoč pred
možmi.

"Bog te živi, Stefan," je po-
zdravil prišleca Grahek; "saj si
rekel, da imaš pred seboj dolgo
pot; ali si se že vrnil? Saj ni
mogoče?"

"Ej, vroče pa je, vroče", mu
je odgovoril možek in se obe-
nem obrnil k natakarcici; nato
je velel:

"Dekle, prinesi mi kozarec
vina in nekaj slanina, da bom
malo prigriznil; potem moram
hitro naprej; se mi mudi!"

"Povej vendar, Stefan, kako
daleč si pa prišel na svoji dolgi
poti? Saj si vendar šele danes
zjutraj odšel z doma", se ga je
lotil Grahek še enkrat; "ali mar
prinašaš kakšno posebno novi-
co?"

"Vina hočem, vina; pri meni
ne boš nič opravil z vodicco," ga
je hitro zavrnil možek.

Nato je naglo použil svojo
slanino, nekoliko kruha in koza-
rec goričana. Ko se je tako pod-
prl, je namignil natakarcici, naj
gre iz sobe. Potem so pa švi-
gale njegove oči kakor živo sre-
bro po sobi od moža do moža
in v trenutku mu je bil znan

ves položaj. Slednjič je hitro
vprašal:

"Kje imate bojevnike?"

"Nekaj jih čaka na Jelovici",
je odgovoril Mohorko, "drugi so
pa še doma, — ker še niso dobili
povelja."

"Potem je treba takoj vzdig-
niti tudi te," je začel Stedulčček,
"in paziti na to, da se vsi zdru-
žijo. V najbližjih dneh bomo
rabili krepkih rok. Ogledal sem
si vse razmere in spoznal, da je
sedaj čas. Glejte, prijatelji, gos-
poda je sicer vedno pripravlje-
na, vendar jasnega ne ve še nič,
da mislimo udariti. Hodil sem
po vseh vaseh. Ljudstvo je si-
cer navdušeno za našo stvar,
vendar se je ta in oni že začel
nekoliko bati, češ, da je naš na-
črt preveč predrzen. Da se tudi
krepkejših ne loti omahljivost,
zato hitimo! Možje, le pogum-
no, pomoč se nam bliža — mis-
lim, da..."

Nekak strah se je polotil zho-
rovalcev in niso pustili možka,

da bi bil dokončal, ampak zme-
dano so začeli vpraševati:

"Kaj bo pa z našimi ženami
in otroki?"

"Vsi vemo," je govoril nada-
lje Grahek, "kakšna nevarnost
je za ženske in otroke v vojski;
saj smo že često slišali, kaj po-
čenjajo Turki. In če zdaj mi
udarimo zoper gospodo, mislite,
da bodo potem graščinski vojaki
z našimi ženami imeli usmilje-
nje? Ne, svojih žena in otrok
ne smemo prepustiti tako straš-
ni nevarnosti!"

"Žene in otroke bomo spravili
najbolj na varno, če jih peljemo
na Spik v votlino k 'slepemu
Bogu'; saj smo to storili že več-
krat, kadar se je bližala kaka
nevarnost," je svetoval Mohor-
ko.

"Pameten nasvet," je pripom-
nil Stedulčček; "Mohorko, prev-
zemi skrb za to zadevo. Pres-
krbi v votlino tudi živeža za
nekaj dni, da ne bodo trpeli
gledu. Sicer pa mislim, da jim

ne bo treba dolgo ostati v vot-
lini; mi moramo pohiteti in
užugati graščinske, potem bo pa
mir. — Za vsak slučaj pripra-
vite tudi vrečo smodnika — saj
že vsi poznate ta novi, čudni
prašek — in napeljite vnetilo s
seboj v votlino, da v slučaju
nevarnosti lahko poženemo most
v zrak, če bi se namreč sovraž-
nik hotel bližati votlini; potem

so pa žene in otroci na varnem
kakor zaklad, ki je zakopan glo-
boko v zemlji. Vsekakor pa
mora ostati tudi nekaj mož pri
votlini za stražo."
"Za ta posel bodo najboljši
Gorjanci", je pripomnil Globo-
kar, "ti že najbolje poznajo
smodnik in vedo, kako je treba
z njim ravnati."
(Dalje prihodnjič)

PRODAJA STARINE

BYRON JUNIOR HIGH SCHOOL — BOY'S GYM
20600 Shaker Blvd.
V ČETRTEK, 12. OKTOBRA
OD 9. DOP. DO 9. ZVEČER
Napredaj stari in novi predmeti, oblačila, pecivo,
antika, umetnine, knjige, igre,
SPONZORIRA SHAKER HEIGHTS P.T.A.

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI ODKAR
NAS JE ZA VEDNO ZAPU-
STILA NAŠA LJUBLJENA
MAMA, STARA IN
PRASTARA MAMA

OB OSMI OBLETNICI ODKAR
JE ZA VEDNO ZATISNIL
SVOJE OČI NAŠ DRAGI OČE,
STARI IN PRASTARI OČE

JENNIE VOKAČ

Svoje blage oči je zatisnila
dne 14. oktobra 1971.

Z očetom sta zdaj združena,
ter prosita za nas Boga,
da bomo enkrat skupaj vsi,
se združili nad zvezdami!

Zalujoča hčerka STELLA in ostalo sorodstvo
Cleveland, O. 9. oktobra 1972

VICTOR VOKAČ

svoje plemenito dušo je izdihnil
dne 7. oktobra 1964.

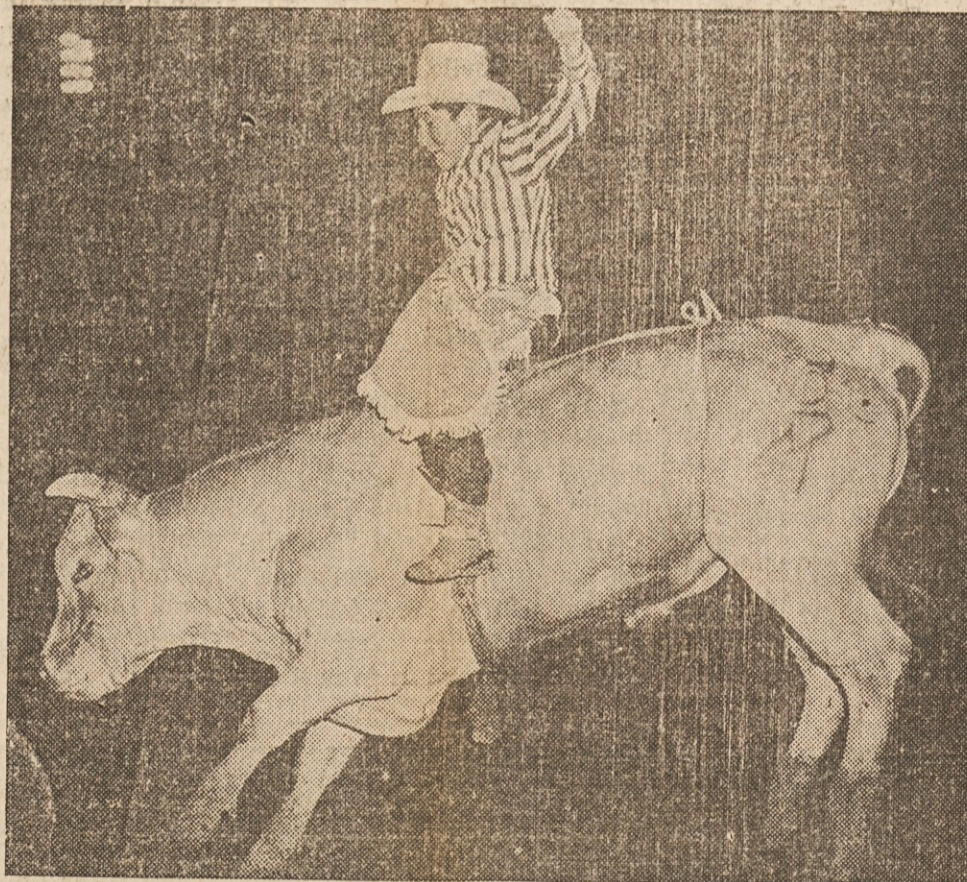
Mi v srečih nosimo ljubeče,
spomin na čase skupne sreče,
žalujemo in molimo,
dokler se spet ne snidemo.

SOFT TOUCH — Brushed
cotton denim in navy over-
printed with red creates a
junior pants outfit with all
the western flavor of a Texas
sunset. It's teamed with a red
and white dotted shirt with
frosted collar. By Jeenz.

MARK SPITZ se je pustil fotografirati s petimi zlatimi
medaljama na olimpijadi v Muenchenu. Ko je dobil še zad-
nji dve in jih imel skupaj sedem, je fotografiranje z njimi
odklonil brez posebne večje nagrade. On je edini športnik,
ki je kdaj dobil več kot 5 zlatih medalij na olimpijskih
igrah.

DOBRO SE DRŽI! —
Na tekmovanju Ameri-
can Junior Rodeo v Pu-
eblo, Colo., so kazali
mladi fantje in dekleta
svoje sposobnosti. Sliki
sta posneti s tega tekmo-
vanja, na katerem je bi-
lo razdeljenih daril in
nagrada za \$30,000.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
K R A S N A P O R O Č N A V A B I L A
P O J A K O Z M E R N I C E N I

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši,
najveselejši in najlepši dan
Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš
povabila k temu velikemu dogodku svoje
sorodnike, prijatelje in drage znance, so
največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo
ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna
naznanila iz pravkar dospelih najnovejših
katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik,
papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba
uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103